

KAROLINA GRODZISKA
Biblioteka Naukowa PAU i PAN w Krakowie

STANISŁAWA BRODZICKA
(ŁOSICE 6 XI 1933 – KRAKÓW 6 IX 2020)

Była córką Janiny i Piotra Frankowskich: w tej podlaskiej rodzinie spłotyły się elementy tradycji miejscowej szlachty zaściankowej i chłopskiej, powiązanej z Wincentym Witosem. Piotr Frankowski był dumnym posiadaczem legitymacji nr 1 Biblioteki Miejskiej w Łosicach, o czym pani Stanisława, historyczka i bibliotekarka, nieraz wspominała.

Urodzona w Łosicach na Podlasiu, z rodzinną miejscowością pozostała przez całe życie mocno związana. Po ukończeniu miejscowego Liceum Ogólnokształcącego podjęła studia historyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Ukończyła je w 1956 r., jednak pracę magisterską pt. „Antyjezuickie prądy podczas rokoshu Zebrzydowskiego”, pisaną pod kierunkiem prof. Henryka Barycza, obroniła 5 kwietnia 1967.

Od 1956 do 1958 r. na podstawie nakazu pracy zatrudniona była w szkole podstawowej, a następnie w Domu Dziecka w Ełku. Po obronie magisterium pracowała jako referent w Prezydium Rady Narodowej w Krakowie (1967–1969), a 1 kwietnia 1969 została przyjęta do Zarządu Administracyjnego Oddziału Polskiej Akademii Nauk w Krakowie jako starszy referent, z przydziałem do pracy w ówczesnej Bibliotece PAN w charakterze łącznika. To był początek Jej długiego związku z naszą Biblioteką, do której formalnie przeszła na etat z dniem 1 stycznia 1972.

Kolejne Jej stanowiska służbowe to: bibliotekarz w Dziale Udostępniania Zbiorów i w Dziale Opracowania Druków, następnie zaś od 1977 r. starszy bibliotekarz, od 1984 – kustosz i od 1987 – starszy kustosz. Na emeryturę przeszła 31 grudnia 1993.

Pełna energii i bardzo sprawna administracyjnie, przez szereg lat wspomagała pracę sekretariatu Biblioteki, samodzielnie prowadząc wszystkie sprawy związane z funduszem socjalnym placówki zatrudniającej około 40 osób. Ta Jej sprawność i energia, jak również zdecydowane poglądy polityczne przełożyły się

na skuteczne konspiracyjne zbieranie składek NSZZ „Solidarność” od początku stanu wojennego po 1989 rok.

Poczucie humoru, energia, gorące zainteresowania zabytkami i kulturą Krakowa oraz wydarzeniami naukowymi zjednywały Jej wielką sympatię otoczenia. Poślubiła Stanisława Brodzickiego, farmaceutę i bakteriologa, wieloletniego pracownika Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii w Krakowie.

Ostatnie siedem lat życia spędziła w domu pod troskliwą opieką córek Oli i Joanny. Zmarła w Krakowie, pochowana została na cmentarzu parafialnym pod wezwaniem św. Zygmunta w rodzinnych Łosicach.

Żegnamy Ją z serdecznym żalem.